

Hegelund-Lange: Jeg vil begynde med at udtale min Glæde over, at det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) fastholdt sit Standpunkt, fastholdt det Standpunkt, som Venstre vil hævde i Udvalget og eventuelt om fornødent stille Ændringsforslag om, nemlig at der foregaar, om jeg saa maa sige, et Samarbejde mellem Invalidere Lov og Aldersrente Lov derigennem, at man begrundet paa de Argumenter, som det ærede 23de Medlem for Hovedstaden har fremført, og som jeg ganske billiger, lader Retten til Aldersrente træde automatisk i Kraft noget senere, end man nu tilsigter, altsaa lader Invalidere Lovforsørgelsen strække sig op til en noget højere Alder end 60 Aars Alderen. Jeg billiger, som sagt, hele den Argumentation, som det paa dette Omraade særlig sagkyndige ærede 23de Medlem for Hovedstaden fremførte, jeg billiger hele den Betragtning, som laa til Grund derfor, og jeg haaber, at han som en Mand med en rank Ryg vil staa fast paa dette Standpunkt, og at han ikke maa staa ene i sit Parti, naar den Dag kommer, da Afgørelsen om denne Sag skal træffes.

Jeg kan samtidig kortelig svare det ærede Medlem fra Kerteminde (Henningsen). Der maa være en absolut Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, naar han vender sig til mig i denne Sag. Spørgsmaalet om, hvorledes man skal forholde sig med Børn, som endnu ikke kan blive Medlemmer af Sygekasserne, er jo, som den højtærede Indenrigsminister udtrykkelig sagde, da han fremsatte Aldersrentelovforslaget, et særligt socialt Problem, og naar det er et særligt socialt Problem, skal det sandsynligvis ogsaa løses gennem en særlig Lovgivning, og da er det sandelig til sin egen Minister, det ærede Medlem maa vende sig for at faa at vide, hvornaar og paa hvilken Maade den højtærede Minister har tænkt sig at løse dette særlige sociale Problem, som jeg indrømmer her foreligger. Venstre har jo udtrykkelig tiltraadt den Tanke at knytte Invalidere Lovforsikringen til Sygekasserne, altsaa paa dette rent administrative Omraade er vi enige med Regeringen. Vi anser det for heldigt at gaa den Vej, bl. a. fordi vi haaber derved at kunne blive fri for det mægtige nye administrative Apparat, som ellers skulde sættes i Scene. Venstre har den Tillid til de danske Sygekassers Bestyrelser — og jeg tror med god Grund —, at de efterhaanden har udviklet sig til en saadan Dyg-

tighed, at de virkelig formaar at overtage Løsningen af en stor ny administrativ Opgave, og jeg tror, de vil gøre det paa en saadan Maade, at vi kan være tjente dermed og samtidig have den Glæde, at det, om jeg saa maa sige, sker gennem Befolkningens Selvstyre, gennem Befolkningens egne valgte Bestyrelser, saa vi slipper for at faa etableret et nyt mægtigt administrativt Apparat her i Hovedstaden. Paa dette Omraade er vi altsaa enige, vi er villige til at knytte Invalidere Lovforsikringen administrativt til Sygekasserne, men vi forlanger, at Sagen skal løses, ikke som et Forsørgelsessspørgsmaal, men som et Forsikringssspørgsmaal. Det forbyr mig, at den højtærede Minister (Stauning) stadig hævder, at det i Virkeligheden er det, man vil gøre, man vil løse Spørgsmaalet forsikringsmæssigt. Det undrer mig, efter at jeg i Gaar udtrykkelig har paapeget ved Citat fra Ministerens eget Bilag til Lovforslaget, at han ordret der har sagt: „Efter Ministeriets Formening bør dog Forsikringsvejen ikke vælges, dels fordi Forsikringsystemet, som foran nævnt, medfører uforholdsmæssigt store Administrationsudgifter, dels fordi man jo her i Landet overfor Arbejdsinvaliditet er gaaet Forsørgelsesvejen.“ Ministeren har her udtrykkelig sagt: Jeg vil med Hensyn til Invalidere Lov ikke gaa Forsikringsvejen, jeg vil gaa Forsørgelsesvejen. Men Venstre vil ikke gaa Forsørgelsesvejen, Venstre vil gaa Forsikringsvejen, og Venstre kræver, at det skal gøres klart og tydeligt derved, at den forøgede Risiko, som Invaliditet medfører, skal dækkes delvis gennem en særlig Præmie, indbetalt gennem Sygekasserne. Jeg synes ikke, det er saa umaadelig vanskeligt at begribe, at det meget let kan lade sig gøre at knytte Invalidere Lovforsikringen til Sygekasserne gennem en forhøjet Præmie. Her er vi i god Overensstemmelse med den engelske Lov. Den har Alderdomsforsørgelse, men den har ikke blot Sygeforsikring, den har ogsaa Invaliditetsforsikring, og den Præmie, der indbetales i England, er beregnet at skulle dække Risikoen, ikke blot for Sygdom, men ogsaa for Invaliditet. Den højtærede Minister glemte at gøre opmærksom paa, at naar Præmien i England er saa lav, som den er, er Grunden dertil den, at den engelske Invalidere Lov er meget lav, den er højst 5 sh om Ugen. Naar Præmien bliver højere og maa blive højere her i Danmark, beror det paa, at det, vi ønsker at hyde de invalidere Lovforsikrede, er